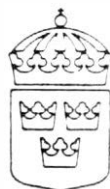

Motion till riksdagen

1989/90:Sk821

av Bengt Harding Olson (fp)

Kvittningsförbud vid tvångssparande

Mot.
1989/90
Sk821-830

Riksdagens majoritet bestående av socialdemokrater och centerpartister har som bekant beslutat att svenska folket skall drabbas av s.k. tillfälligt sparande. Folkpartiet har motsatt sig detta tvångssparande och föreslår att det avskaffas. Men i gällande lag används just detta begrepp trots att det är vilseledande i alla avseenden. Detta "tvångssparande" är en hybrid mellan skatt och sparande, som leder till bl.a. följande orimliga konsekvens.

Om den inbetalda preliminärskatten inte räcker till för den totala slutliga skatten blir resultatet följande:

Steg 1: Staten "tillgriper" automatiskt den enskilde medborgarens sparbelopp för att täcka sin egen skattefordran.

Steg 2: Staten har därefter rätt att skicka kronofogden på den enskilde medborgaren för tvångsindrivning av det sparbelopp som staten nyss tillgripit.

Steg 3: Slutligen ska staten till den enskilde medborgaren återbetala det sparbelopp som staten nyss tvångsindrivit.

Denna ordning är helt oacceptabel eftersom den bygger på ett orimligt regelsystem som kanske även strider mot grundlagen. Dessutom skapas en idiotisk rundgång. Saken blir inte bättre av att finansministern i riksdagen uttryckligen förklarat att detta är en naturlig ordning.

Det föreligger uppenbarligen ett stort behov av lagändring och en sådan är lätt att åstadkomma. Så sker enklast genom att införa en specialregel med förbud för staten att genom någon form att tvångskvittning lägga beslag på den enskilde medborgarens sparbelopp enligt lagen om tillfälligt sparande.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar om sådan ändring i lagen om tillfälligt sparande att kvittningsförbud införs vid tvångssparande.

Stockholm den 24 januari 1990

Bengt Harding Olson (fp)